

Skatteministeriet

7. december 2016
J.nr. 15-2232670

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 28 - Forslag til Lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til Folketingets Ombudsmand, overførelse af sager om fradrag for forbedring af grundværdi fra Landsskatteretten til vurderingsankenævnene, ingen omkostningsgodtgørelse ved påklage af afgørelser om godtgørelse og ved overspringelse af klageinstans i sager om ejendomsvurderinger, initiativer til imødegåelse af misbrug af godtgørelsesordningen m.v.).

Da Skatteministeriet er blevet opmærksom på, at svaret af 30. november 2016 på spørgsmål 6 af 24. november 2016 beklageligvis indeholder enkelte fejl, følger vedlagt et revideret svar på spørgsmål nr. 6.

Karsten Lauritzen

/ Per Hvas

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 24. november fra Advokatsamfundet jf. L 28 – bilag 9.

Svar

Advokatsamfundet har i sin henvendelse til Skatteudvalget udtrykt den opfattelse, at kerne i advokaternes uafhængighed af statsmagten sættes under et voldsomt pres, hvis SKAT i sin egenskab af modpart til advokatens klient – uden retskendelse kan foretage kontrolbesøg hos advokaten og få oplysninger, som vedrører den konkrete sag mellem klienten og SKAT.

Advokatsamfundet foreslår i stedet, at hvis SKAT har en formodning om, at der sker misbrug af reglerne om omkostningsgodtgørelse hos en eller flere advokater, skal SKAT rette henvendelse til Advokatrådet, som på baggrund af henvendelsen kan foretage tilsyn hos de pågældende advokater.

Skatteministeriet er ikke enig i denne løsning. Når SKAT skal træffe afgørelse om omkostningsgodtgørelse, er det alene afregningen mellem den sagkyndige og dennes klient, der skal vurderes. Kontrolbestemmelsen er udformet med respekt af det særlige krav på beskyttelse af fortroligheden mellem klient og advokat. SKAT får efter lovforslaget kun adgang til det regnskabsmateriale og andre dokumenter, som vedrører salæraftalen og det økonomiske mellemværende mellem den sagkyndige og dennes klient. Klienten og den sagkyndige vil således fortsat være sikret en fuldt fortrolig kommunikation mellem hinanden om skattesagen i øvrigt, jf. afsnit 3.9.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Advokatrådet har tidligere gjort gældende, at Advokatnævnet alene har beføjelsen til at træffe afgørelse om advokatsalær i sager om omkostningsgodtgørelse, hvilket Skatteministeriet ikke er enig i. Efter skatteforvaltningsloven er det SKAT, der træffer endelig afgørelse om udbetaling af omkostningsgodtgørelse og om eventuel tilbagebetaling af godtgørelse. Det er således SKAT, der er rette myndighed til at afgøre, om den sagkyndiges honorar i relation til reglerne i skatteforvaltningsloven om omkostningsgodtgørelse er for højt. I tvivlstilfælde skal SKAT som udgangspunkt forelægge honorarspørgsmålet for Advokatnævnet eller revisororganisationernes responsumvalg. Ved SKATs vurdering af honorarspørgsmålet lægges der betydelig vægt på afgørelsen fra Advokatnævnet eller brancheorganisationens klagenævn, men SKAT er dog ikke forpligtet til at følge afgørelsen.

Formålet med omkostningsgodtgørelsesordningen er at sikre, at en skattepligtig ikke af økonomiske grunde afholder sig fra at gå videre med sin skattesag, hvis den pågældende mener, at SKATs afgørelse er forkert. Jeg vurderer imidlertid, at det er vigtigt at sikre, at der er en balance og rimelighed i ordningen, herunder at ordningen anvendes som forudsat. Det vil lovforslaget bidrage til at sikre.